

Mektubun

– nesimsek · 23 Eylül 2011

Mektubun

Koskocaman bir ömrü derleyip topladın da
Nasıl sığdırdın bilmem tek bir sayfa kâğıda
Hüküm mü verdi kalbin, ümit yok mu yarına?
İmzanı gözyaşıyla en altına atmışsın...

Ömürler kâğıt gibi ortadan katlanır mı?
Bu gönül acılara daha çok katlanır mı?
Kalp çizdiğin kâğıda, kalemler saplanır mı?
Bırak çıkartma kalsın, derinden kanatmışsın...

Eline aldığın zarf, bana hücre olacak
Bundan sonra kim bilir, kim açıp okuyacak
Ellerinde her zaman, başka zarf mı olacak?
Adresini doğru yaz, postacı aramasın...

Ağzını yapıştır da, düşmeyeyim yerlere
Düşünce mazi düşer, gezmeyelim dillere
O da senden pul olsun, öpücük kondur tene
O kadar içten öpme dudak izi kalmasın...

Postacılar arar da belki bulur birini
Mezarlığa mı verdin değişmez adresimi?
Bir Fatıha okursun gördükçe eserini
Anlaşıldı sen benim, sevgim anlamamışsın...

31.05.2007

Necati ŞİMŞEK

Ankara